

naar til det Standpunkt, da de folkekirkelige Forhold forfalde mere og mere, saaledes at man muligt lettere kunde naa hans Ideal, som er, at Folkekirken opløses i lutter Frimenigheder, og at de Midler, der ere henlagte til Folkekirken, indrages af Staten og bruges til andre Formaal. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds har selvfølgelig ikke dette til Hensigt, men hans Stilling, at holde paa det bestaaende og i Virkeligheden ikke at ville være med til Reformationen, medfører akkurat det samme Resultat. Og saaledes ser man, at disse to Yderfløje skønt gaa Haand i Haand sammen. Thi det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds ved jo meget godt, at havde Folketingets Flertal fulgt sine umiddelbare Indskydelser og Følelser, havde Forslaget om Kommissionen allerede været forkastet. Da jeg saa indtrængende som muligt bad Folketingets Flertal om dog ikke at forkaste Forslaget, men endnu prøve en Mulighed for at faa Forhandlingen i Gang, gjorde jeg det, fordi jeg mente, at alle Muligheder skulde være prøvede, inden Sagen strandede, og jeg takker Folketingets Flertal, fordi det fulgte mig i saa Henseende. Hvis imidlertid dette Forsøg alligevel ikke lykkes, hvis der ikke bliver taget et Arbejde op for Fremme af de Forslag, som ere forelagte, ja, saa have de to ærede Medlemmer den Fornøjelse, at de naa deres Formaal, hver for sig i skøn Enighed. Men jeg tror oprigtigt talt, at det bliver vanskelige Tider for dem, som ønske en folkekirkelig Ordning, der kunde hjælpe til, at Folkekirken kunde have en lang Fremtid for sig. Disse Ord vilde jeg gerne sige, inden Forhandlingen sluttede.

De Bemærkninger, der ere faldne om Ændringsforslagene Enkeltheder, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da de ere af mindre væsentlig Betydning nu, og jeg kan navnlig heller ikke forstaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds holder en stor Tale om de gejstlige Domstole og med en hel Del Begrundelser, som vi have hørt saa mange Gange før, naar det, han vil gøre, er at stemme for Ændringsforslaget i det ene Øjeblik og forkaste det i det næste.

N. Jensen: Jeg har ønsket ganske kort at motivere min Afstemning ved denne Lejlighed. Vi staa over for et Forhold, hvor Tingene have staaet meget modsat hinanden, og hvor den højtærede Minister har staaet meget velvillig over for

et Samarbejde mellem de to Ting, idet han, som bekendt, har udtalt, at han ikke vil foreslaa nogen Kommission, men at han ikke skulde modsætte sig en saadan Kirkekommission, hvis Rigsdagens tvende Afdelinger bleve enige derom. Nu foreligger der et Forslag fra Landstinget, hvorved der er udtalt Ønsket om en saadan Kommission, og den højtærede Minister har dertil stillet sine Ændringsforslag, der gaa ud paa, at hvis de blive vedtagne, hvad jeg forudsætter som givet, saa vil han gaa med til en saadan Kommission, kun med den Forskel, at et af de Forhold, som Landstinget ønsker forhandlet i Kommissionen, vil Ministeren have afgjort forinden. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt det vil lykkes at faa det vedtaget paa den Maade, men jeg ønsker kun at sige lige over for det andet foreliggende Ændringsforslag, at det egentlig udtrykker mit principale Standpunkt, fordi man ikke der foregriber noget som helst, men kun gaar til paa et almindeligt bredt Grundlag at vælge Valgmænd, som da igen skulde vælge Kommissionen. Nu maa jeg vel indrømme, at den højtærede Minister har Ret — og det ikke saa lidt — i den Kritik, han anvendte over for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen). Men hvis det maatte lykkes at faa det vedtaget, vil der jo være Lejlighed til inden 3die Behandling at tage Hensyn til den Kritik, som er udtalt af Ministeren. Jeg kan derfor i Dag ikke andet end støtte det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds og stemme for hans Forslag. Skulde dette blive forkastet, agter jeg subsidiaært at stemme for det af den højtærede Minister stillede Forslag:

Hammerich: Jeg skal blot over for den højtærede Minister hævde, at han misforstaaer ganske min Stilling, naar han mener, at jeg ønsker, at alt skal blive ved det gamle; men ved Siden deraf kan han jo ikke være i Tvivl om, at det Forslag, han har stillet, gaar saa langt uden for, hvad jeg kan slutte mig til, at jeg ikke vil kunne stemme for det. Jeg havde netop ønsket at markere mit Syn paa denne Sag ved i Morgen ved 3die Behandling at unnlade at stemme mod Ministerens Forslag, uden derfor at stemme for det. Dermed vil jeg netop have udtalt, at jeg gerne ser Sagen gaa videre til Landstinget, for at der kan komme et Resultat ud af Forhandlingerne. Da jeg er forhindret fra at være til Stede i Morgen, har jeg over for